

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/278/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716213491
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6716213491.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: C. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v Y., č. XXX, zastúpeného právnym zástupcom Lion Law Partners s.r.o., IČO: 36862461, so sídlom v Banskej Bystrici, Komenského č. 14A, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Peter Kočička, advokát a konateľ, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, IČO: 00166481, so sídlom v Bratislave, Štúrova č. 2, o zaplatenie 1.350,80 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 17C/179/2016-88 zo dňa 16.05.2017, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 914,96 € s príslušenstvom (druhý výrok) a vo výroku o nároku na náhradu trov konania (štvrtý výrok) zrušuje a vec mu v tomto rozsahu vráca na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 351,67 € zastavil (prvý výrok), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 914,96 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 28.02.2016 do zaplatenia (druhý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (tretí výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (štvrtý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého „uznesením vyšetrovateľa OR PZ Zvolen zo dňa 11.08.2010 Q.: B.-XXXX/X-OSV-ZV-XXXX bolo začaté trestné stíhanie voči žalobcovi ako obvinenému za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona; označené rozhodnutie napadol svojou sťažnosťou žalobca dňa 20.08.2010; prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen svojím uznesením zo dňa 14.09.2010 č.k. XPv/XXX/XX-XX zamietla sťažnosť obvineného ako nedôvodnú proti uzneseniu spisová značka B.-XXXX/X-OSV-ZV-XXXX zo dňa 11.08.2010 o vznesení obvinenia; v uvedenej trestnej veci Okresná prokuratúra Zvolen podala voči žalobcovi ako obvinenému obžalobu na Okresnom súde Zvolen dňa 27.11.2013 a to pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona; Okresný súd Zvolen vydal v trestnej veci sp. zn. 1T/158/2013 trestný rozkaz dňa 29.11.2013, ktorým žalobcu ako obvineného uznal za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla; dňa 17.12.2013 uzatvoril žalobca so svojím právnym zástupcom spoločnosťou Lion Law partners s.r.o. Banská Bystrica zmluvu o poskytnutí právnej pomoci, kde sa advokát zaviazal vykonávať obhajobu žalobcu v trestnej veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/158/2013 pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla; právny zástupca žalobcu v mene žalobcu ako obvineného podal voči trestnému

rozkazu Okresného súdu Zvolen zo dňa 29.11.2013 č.k. 1T/158/2013-173 odpor; Okresný súd Zvolen vydal dňa 11.02.2015 rozsudok č.k. 1T/158/2013-240, ktorým obžalovaného, v tomto konaní žalobcu, uznal za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona; voči tomuto rozsudku Okresného súdu Zvolen podal odvolanie právny zástupca žalobcu za žalobcu ako vinného a to dňa 25.02.2015; následne na to dňa 17.04.2015 právny zástupca žalobcu za žalobcu ako obžalovaného potom toto odvolanie doplnil; Krajský súd v Banskej Bystrici svojím rozsudkom sp. zn. 2To/34/2015 zo dňa 30.04.2015, ktorý sa stal právoplatným dňa 30.04.2015 zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/158/2013 zo dňa 11.02.2015 v celom rozsahu a obžalovaného C. I. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora vo Zvolene sp. zn. XPV/XXX/XXXX zo dňa 27.11.2013 pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona; právny zástupca žalobcu si voči žalobcovi faktúrou č. XXXXXXXX uplatnil sumu 1.350,80 € ako dohodnutú odmenu za poskytnuté služby právnej pomoci - obhajoba v trestnom konaní pre prečin podľa § 217 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona vedenej pred Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 1T/158/2013; dňa 21.07.2015 zaplatil žalobca svojmu právnenému zástupcovi sumu 1.350,80 €“.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie zástupcom žalovaného má byť správne Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, pretože prokurátorka okresnej prokuratúry zamietla sťažnosť žalobcu ako obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia a podala na žalobcu obžalobu na súd; na základe výsledku trestného konania, ktorým bolo oslobodenie žalobcu spod obžaloby dospel k záveru, že základ nároku žalobcu na náhradu škody od žalovaného je daný, pričom za nezákonné rozhodnutie považoval uznesenie o vznesení obvinenia; ďalej sa zaoberal výškou uplatneného nároku, keď v tejto súvislosti uviedol, že „poukazuje na vyjadrenie žalovaného, ktorý potom žalobcu zbral svoju žalobu čiastočne späť uviedol, že toto vyúčtovanie je urobené správne v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov; žalobca si uplatnil náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci a to výlučne trovy konania, keďže v rámci trestnej veci bol zastúpený advokátskou kanceláriou Lion Law Partners s.r.o. Banská Bystrica; pokiaľ teda v priebehu konania žalobca zbral svoju žalobu čiastočne späť a ďalej sa domáhal zaplattenia len náhrady škody v sume 999,13 € ako odmeny pre advokátsku kanceláriu za poskytnuté služby právnej pomoci v trestnom konaní a súd z tohto nároku zamietol uplatnený nárok žalobcu v sume 84,17 € a to z dôvodu, že sa stotožňuje s obranou žalovaného, ktorý namietal uplatnenie odmeny zvlášť za odvolanie a zvlášť za doplnenie odvolania proti rozsudku a na to nadväzujúceho režijného paušálu a to z hľadiska účelnosti takéhoto úkonu; pokiaľ právny zástupca žalobcu podal voči rozsudku súdu odvolanie dňa 25.02.2015 a následne na to dňa 17.04.2015 toto odvolanie proti rozsudku ešte doplnil, súd má za to, že v tomto prípade sa nejedná o dva úkony právnej pomoci, keďže stále sa jedná o podanie odvolania voči tomu istému rozsudku; súd je teda toho názoru, že sa jedná o jeden úkon právnej pomoci a to o podanie odvolania voči rozsudku, ktorý bol urobený zo strany právneho zástupcu žalobcu na dva razy; z tohto dôvodu súd potom zamietol žalobu žalobcu v časti vyúčtovania náhrady trov trestného konania za doplnenie odvolania proti rozsudku zo dňa 17.04.2015 v sume 61,75 €, k tomu režijný paušál v sume 8,39 € a plus 20 % DPH čo predstavuje spolu sumu 84,17 €, keď následne rozhodoval o sume 914,96 €; tieto trovy boli vyúčtované v zmysle platných právnych predpisov a následne zaplattené; súd bol teda toho názoru, že nárok na náhradu škody spôsobenej v trestnej veci v sume 914,96 € bol daný a preukázaný a preto v tejto časti súd žalobe žalobcu vyhovel“; v dôsledku omeškania žalovaného so zaplattením dlžnej sumy rozhodoval aj o uplatnených úrokoch z omeškania a keďže „žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej v trestnom konaní, ktorá bola zaslaná na Ministerstvo spravodlivosti SR a bola mu doručená dňa 27.08.2015, k márnemu uplynutiu zákonnej šesťmesačnej lehoty na uspokojenie nároku žalobcu v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. došlo dňa 27.02.2016; od 28.02.2016 je už teda žalovaný v omeškaní; z tohto dôvodu súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania od 28.02.2016 do zaplattenia; súd stanovil výšku úroku z omeškania na 5,05 % ročne, nakoľko v rozhodnom čase bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,05 % a o 5 percentuálnych bodov viac predstavuje výšku 5,05 %“.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 1 písm. a), c), § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 písm. b), f), m), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1 a 2, § 17 ods. 1, § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov; ďalej s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 3, § 12 ods. 3 písm. a), § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v

znení neskorších predpisov, ďalej s poukazom na ustanovenia § 121 ods. 3, § 442 ods. 1 a 3, § 517 ods. 2, § 559 ods. 2 a § 563 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu včas odvolanie zo dňa 13.06.2017 (č.l. 101-104 spisu). Rozsudok súdu prvej inštancie podľa obsahu odvolania napadol v rozsahu výroku o vyhovení žalobe; nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie o tom, že zástupcom žalovaného v konaní je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, pretože generálna prokuratúra koná za štát len v prípade škody spôsobenej prokurátorom konaním alebo opomenutím; argumentoval, že za žalovaného malo správne konať Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., pretože podanú obžalobu súd akceptoval a preto je na mieste úvaha o zodpovednosti súdu vo všetkých prípadoch, keď po preskúmaní obžaloby vydá trestný rozkaz, či nariadi hlavné pojednávanie a teda uzná a potvrdí zákonnosť prípravného konania, čím na seba prevezme zodpovednosť za „nezákonné“ rozhodnutie; ďalej podrobne argumentoval aj proti záveru súdu prvej inštancie o dôvodnosti žaloby, predmetné uznesenie o vznesení obvinenia nepovažoval za nezákonné rozhodnutie bez ohľadu na výsledok trestného konania s poukazom na názor, že v prípade akceptovania názoru, že zákon č. 514/2003 Z. z. mal ambíciu odškodňovať aj prípady zastavenia trestného stíhania, postúpenia veci a oslobodenia spod obžaloby, potom v týchto prípadoch by štát neniesol zodpovednosť za nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup, ale za výsledok trestného konania, ktorú zodpovednosť zákon č. 514/2003 Z. z. neupravuje; podmienky pre vyvodenie zodpovednosti žalovaného za škodu nepovažoval za splnené; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a žalobu žalobcu zamietol.

2.2 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 03.07.2017 (č.l. 107-110 spisu) k odvolaniu žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že nemožno akceptovať úvahu žalovaného, že jeho zástupcom v konaní malo byť Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., pretože v tejto otázke vyslovil jednoznačný názor Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 8Cdo/289/2014 zo dňa 14.10.2015, ktorý bol uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 1/2016 pod č. 6, preto nemožno tvrdiť, že súdna prax nie je v danej otázke jednotná; vo vzťahu k námietke žalovaného, že prokurátor sa nijakým spôsobom nepodieľal na vydaní uznesenia o vznesení obvinenia a preto nie je ani teoreticky možné, aby spôsobil tvrdenú škodu, zdôraznil, že prokurátor svojim aktívnym konaním a to podaním žaloby zachoval nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, teda aj nezákonnosť trestného stíhania, hoci mu právny poriadok dáva oprávnenie konať aj inak, napr. zastaviť trestné stíhanie alebo postúpiť vec, preto sa prokurátor nemôže zbaviť svojej zodpovednosti, ktorá je daná práve tým, že nepodnikol žiadne kroky za účelom odstránenia nezákonnosti predmetného uznesenia o vznesení obvinenia, hoci mu zo zákona vyplýva povinnosť vykonávať dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní; nesúhlasil ani s tvrdením žalovaného, že nárok na náhradu škody žalobcovi nevznikol, pretože štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti za postup orgánov činných v trestnom konaní, ktorý sa ukázal ako mylný, pričom každá ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti občanovi musí byť odčinená, nakoľko rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania; vyjadril názor, že všetky podmienky pre vznik nároku na náhradu škody boli splnené, základ jeho nároku je daný, t.j. došlo k vzniku zodpovednosti štátu za škodu z titulu vydania nezákonného rozhodnutia (uznesenia o vznesení obvinenia); akékoľvek odlišné právne posúdenie tejto otázky by bolo v priamom rozpore so zákonom č. 514/2003 Z. z. ako aj s existujúcou judikatúrou; na základe uvedeného navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

2.3 Žalovaný v replike zo dňa 31.07.2017 (č.l. 113 spisu) prostredníctvom svojho zástupcu uviedol, že aj po oboznámení sa s obsahom vyjadrenia žalobcu trvá na podanom odvolaní; súčasne požiadal súd, aby v prípade čo i len čiastočného nevyhovenia odvolaniu podľa § 232 ods. 3 C.s.p. určil dlhšiu lehotu na plnenie v rozsahu aspoň 30 dní, nakoľko nie je technicky možné zabezpečiť splnenie uloženej povinnosti do 3 dní (potreba vyznačenia právoplatnosti, doručenia rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti ekonomickému odboru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a následné realizovanie platby).

2.4 Repliku žalovaného doručil súd prvej inštancie právnenému zástupcovi žalobcu do vlastných rúk dňa 16.08.2017 (č.l. 114 spisu) na vedomie. Žalobca sa vo veci už žiadnym spôsobom nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávacom spore nevykonal odvolací súd žiadne dôkazy a bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 914,96 € s príslušenstvom (druhý výrok) a vo výroku o nároku na náhradu trov konania (štvrtý výrok) podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.2 Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

4.3 Podľa § 391 ods. 1 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

4.4 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.5 Odvolanie žalovaného je dôvodné. Preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, podaného odvolania a ostatného obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že žalovaný (Slovenská republika) ako pasívne vecne legitimovaný subjekt (strana sporu) bol v konaní zastúpený nesprávnym zástupcom; v občianskoprávných vzťahoch má štát postavenie právnickej osoby (§ 21 Občianskeho zákonníka); na konanie štátu ako právnickej osoby pred súdom sa použijú ustanovenia osobitného predpisu o konaní za právnickú osobu (§ 72 C.s.p.), pričom v prípadoch zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je týmto osobitným predpisom zákon č. 514/2003 Z. z. (§ 4); súd prvej inštancie ako so zástupcom štátu (žalovaného) konal s Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, ktorú ako zástupcu štátu (žalovaného) označil žalobca v žalobe; podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie v tomto smere vychádzal z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/289/2014 zo dňa 14.10.2015 (R 6/2016); podľa skutkových zistení právnej veci, v rámci ktorej bolo uvedené rozhodnutie vydané, došlo zo strany trestného súdu bezprostredne po podaní obžaloby a jej preskúmaní k právoplatnému postúpeniu trestnej veci príslušnému správnenému orgánu, pretože nešlo podľa jeho názoru o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom; naproti tomu z hľadiska skutkových zistení prejednávaneho sporu po podaní obžaloby na žalobcu vydal trestný súd trestný rozkaz, proti ktorému podal obvinený (žalobca) prostredníctvom obhajcu včas odpor a následne vydal trestný súd aj odsudzujúci rozsudok, proti ktorému podal obžalovaný (žalobca) prostredníctvom obhajcu včas odvolanie, až na základe ktorého došlo odvolacím súdom k zrušeniu rozsudku a oslobodeniu žalobcu spod obžaloby; z uvedeného je zrejmé, že časť uplatneného nároku na náhradu škody (trovy právneho zastúpenia) vznikla aj v dôsledku procesných úkonov, ktoré vykonal trestný súd; preto aj keď nezákonným rozhodnutím bolo uznesenie o vznesení obvinenia, ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov

verejnej moci (prokuratúra a súd); na určenie orgánu konajúceho za štát v prejednávanej spore bolo preto potrebné aplikovať ustanovenie § 4 ods. 1 písm. m) zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku, ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; z obsahu spisu je zrejmé, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podal žalobca na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky (až následne bola žiadosť postúpená Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky); za štát (žalovaného) malo preto v prejednávanej spore konať Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky; keďže za štát (žalovaného) v spore konal iný (nepríslušný) orgán, nebol žalovaný v spore riadne zastúpený, preto na vyjadrenia nesprávne určeného zástupcu nie je možné prihliadať a sú bez právneho významu, v dôsledku čoho bolo vo svojej podstate žalovanému znemožnené vo veci sa vyjadriť a konať; v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia otázky orgánu konajúceho za štát (žalovaného) v prejednávanej spore, došlo zo strany súdu prvej inštancie k nesprávnej procesnej postupnosti v dôsledku ktorého bolo žalovanému znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (za konanie za žalovaného možno v prejednávanej spore považovať len konanie správneho štátneho orgánu určeného zákonom č. 514/2003 Z. z., preto úkony Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní nemajú žiadny právny význam) a tento nedostatok nie je (vzhľadom na rozsah úkonov) účelné napraviť v odvolacom konaní; na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nevyhnutné v napadnutom rozsahu zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) a vec mu v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaný podané odvolanie ťažiskovo odôvodnil porušením jeho práva na spravodlivý proces v dôsledku konania s nesprávnym zástupcom (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) a tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Odvolacie námietky žalovaného ohľadne porušenia jeho práva na spravodlivý proces vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné (bod 4.5 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd zrušil aj závislý výrok napadnutého rozsudku o trovách konania (§ 379 písm. a/ C.s.p.). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.).

7.1 Podľa § 391 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

7.2 V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie ako so zástupcom štátu (žalovaného) z úradnej povinnosti (pozri uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/149/2011 zo dňa 26.09.2012 a sp. zn. 7Cdo/172/2012 zo dňa 26.09.2013) konať s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, s ktorým vykoná celé konanie od doručenia žaloby na vyjadrenie po rozhodnutie vo veci; svoje rozhodnutie súd prvej inštancie primeraným spôsobom odôvodní.

7.3 Napriek tomu, že v dôsledku porušenia práva žalovaného na spravodlivý proces nemohol odvolací súd preskúmať napadnutý rozsudok z vecnej stránky, pre účely zabezpečenia efektivity ďalšieho konania odvolací súd udáva, že právne posúdenie veci zisteného skutkového stavu zo strany súdu prvej inštancie

nevybočuje z medzí vyplývajúcich z ustálenej súdnej praxe v konaniach o náhradu škody od štátu v prípadoch uplatnených trov právneho zastúpenia v trestnom konaní, ktoré skončilo oslobodením obžalovaného spod obžaloby.

7.4 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania a formulovaní znenia výroku rozhodnutia v tomto smere zohľadní súd prvej inštancie závery aktuálnej súdnej praxe a výrok o nároku na náhradu trov konania z dôvodu budúcej vykonateľnosti rozhodnutia formuluje do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017).

8. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1

C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).